

[Keld Andersen.]

Vedrørende lovforslag nr. L 10, også angående loven om realkreditinstitutter fremsat af fremskridtspartiet: det fremgår bl. a. af bemærkningerne til lovforslaget, at man ønsker at kunne tilbyde en form for forhåndslåneordning. Det er tanker, som det konservative folkeparti tidligere har udtalt sig positivt om, og den indstilling har vi da også fortsat. Jeg har imidlertid lidt svært ved at se disse tankers rette sammenhæng med den ændring af lov om realkreditinstitutter, som er til behandling, som følge af tilskud til finansiering af de udgifter, som de omtalte brandsikringsregler afstedkommer. Vi vil imidlertid se nærmere på disse ting i udvalget.

Sluttelig skal jeg generelt om de af ministeren fremsatte lovforslag sige, at vi i den konservative gruppe er indstillet på en hurtig og saglig behandling i boligudvalget, hvor vi jo får lejlighed til at se nærmere på visse af detaljerne i lovforslagene.

Prehn (CD):

Der findes i dag et stort antal ældre og brandfarlige ejendomme. Det må være i alles interesse så hurtigt som muligt at gøre disse ejendomme og dermed lejlighederne i disse beboelige på en sådan måde, at de kan bebos uden skræk. Det er de ejendomme, der er bygget før 1900, som indeholder de mest brandfarlige boliger, og det er da også dem, vi først og fremmest skal sikre. Midlerne til denne sikring skal skaffes fra realkreditinstitutterne, og lånene skal efter forslaget have en løbetid på indtil 20 år.

Jeg vil gerne på dette tidlige tidspunkt i forhandlingerne spørge boligministeren: er det ikke en ret lang løbetid? Og vil ikke mange af disse boliger inden de 20 år være saneringsmodne og ubeboelige?

Under hensyntagen til de alvorlige konsekvenser, en udsættelse af lovforslagets gennemførelse vil kunne få, skal jeg tilsige CDs positive støtte under det kommende udvalgsarbejde.

Bjørn Poulsen (SF):

Hvad angår lovforslag nr. L 108 vedrørende brandsikring af ældre beboelsesbygninger m. v., er vi da absolut positive over for det, og vi vil gerne være med til, at det kommer igennem så hurtigt som muligt. Om fristen skal udskydes 1/2 år eller 1 år må vi kigge på. Jeg forstår på

boligministeren, at han ikke er bleg for eventuelt at ændre det.

Jeg vil sætte et spørgsmålstegn ved, om de foreslåede 30 mill. kr. er nok til at klare disse økonomiske problemer.

Resten af de foreliggende lovforslag ser jeg ikke nogen grund til at gå nærmere ind i en debat om her, for det er noget, vi kan klare i udvalget, og jeg håber, at vi i udvalget kan få problemerne ordentligt gennemarbejdet via disse forslag, så vi kan få gang i brandsikringen. Det er nærmest uhyggeligt stadig væk i 1977 at se, hvor dårlige boligerne er hvad angår brandsikring.

Kaj Hansen (DKP):

Jeg skal først tage fremskridtspartiets forslag og først L 9 om brandsikring af ældre beboelsesbygninger m. v., hvor man ønsker at udskyde fristen til den 1. april 1978 og endvidere vil pålægge kommunerne en pligt til at dispensere. Det forslag kan vi ikke støtte; vi kan ikke gå med til denne udskydelse.

Hvad angår fremskridtspartiets forslag om ændring af loven om realkreditinstitutter, kan jeg sige, at det såmænd ikke er noget vigtigt spørgsmål for os, om en ejer kan låne til 85 pct. eller som efter regeringens forslag til 75 pct. Det, der interesserer mig ulige mere, er, hvem der skal forrente disse lån, og hvem der skal betale. Det skal jeg komme tilbage til.

Med hensyn til § 2 i fremskridtspartiets forslag om forhåndslån vil jeg sige, at vi principielt ikke er imod-forhåndslån, men vi tror bare ikke, det er noget, der kan gennemføres sådan lige huhej. Man må være klar over, at der i en periode vil blive en dobbelt belåning: dels dem, der i øjeblikket har ansøgninger og skal have belånt efter den gamle ordning, dels kommer der pludselig en hel del, som skal have belånt efter en ny ordning som forhåndslån. Der opstår altså et dobbelt lånebehov, og det tror vi ikke kan klares, uden at man laver en overgangsordning. Men principielt er vi ikke imod forhåndslån.

Så kommer jeg til regeringens tre lovforslag, og dem skal jeg tage i den rækkefølge, at jeg tager de mindst vanskelige først og begynder med forslaget om ændring af lov om realkreditinstitutter. Den foreslåede forhøjelse af lånegrænsen har vi ikke noget principielt imod, og vi har derfor heller ikke noget imod at støtte dette forslag.